

РЕШЕНИЕ

№ 26247

гр. София, 06.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 28.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5256** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.176 от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано е по искане на Р. М. М. А., ЕГН [ЕГН] гражданин на С., ЛНЧ 70020946118, чрез адв. К. – САК, за допълване на решение № 22144 от 04.11.2024г. по адм.д. № 5256 по описа на АССГ за 2024г., с произнасяне в частта за разноските.

Твърди, че бидейки лице в затруднено материално положение е потърсила безплатна правна помощ от Фондация за достъп до права, като сключеният с адвокат К. договор е именно на основание чл.38 ал.2 от ЗАдв. в която хипотеза е и осъществявана правната помощ. В тази връзка претендира адвокатски хонорар в размер към минимума по Наредба № 1 за размера на адвокатските възнаграждения.

Ответната страна не изразява становище.

В рамките на проведеното на 28.10.2024г. открито съдебно заседание от страна на адв.К. е предявена претенция за присъждане на адвокатско възнаграждение в минимален размер по Наредба № 1/2004г., като по делото е представена декларация за материално и семейно положение на лицето, но липса нарочно произнасяне.

В този смисъл искането за допълване се явява основателно и следва да се уважи.

Относно претендираният размер:

По силата на чл.38 ал.2 ЗАдв. съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати.

С решение от 25 януари, 2024г. по дело С - 438/22, „Ем акаунт БГ“ ЕООД, ЕCLI:EU:C:2024:71, Съдът на ЕС постанови, че член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка

с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение.

Националният съд не следва да се считан обвързан от минимални размер на разноските, изчислени съобразно минимума по Наредба № 1/2004г,предвид антиконкурентна същност на подзаконовия акт. На база на изрично постановеното от СЕС, подобен автоматизъм изключващ свободата на договаряне не обосновава сам по себе си законосъобразност и основателност на една претенция за разноски. В този смисъл съдът следва да откаже да приложи съответните норми на Наредба № 1/2004г. Следвайки установените критерии за справедливост на възнаграждението, през призмата на неговата фактическа и правна сложност,съдът приема,че делото не представлява предизвикателство обосноваващо подобен размер на възнаграждението. Налице е богата,ясна и непротиворечива съдебна практика относно разрешаване на спорният въпрос в напълно идентична откъм факти хипотеза. Успоредно с това делото е приключило след две проведени заседания, като отлагане се е наложило единствено поради несвоевременно представени доказателства от страна на жалбоподателя за предоставен хуманитарен статут.Т.е същото не разкрива и никаква фактическа сложност.

Като контратеза, Наредбата за заплащане на правната помощ представлява акт,скрепен с държавна санкция и внасящ стабилитет в отношенията,каквито белези Наредба № 1/2004 не притежава, поради което и същата може да бъде ориентир относно стойността на определяне на адвокатското възнаграждение в хипотеза в която страната не е извела и посочила друг критерий за стойността на адвокатските услуги,извън нормативната препратка на чл. 38 ал.2 ЗАдв. към материалният интерес на делото по Наредба № 1/2004. Още повече – в предметният обхват на тази наредба спадат случаите на осъществявана безплатна правна помощ.

Ето защо и в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 24 изр.първо от Наредбата за заплащане на правната помощ, в полза на адв.К. следва да се присъди сумата от 100лв. На основание пар.1 т.6 АПК и като съобрази структурата, качеството юридическо лице и наличието на самостоятелен бюджет съдът приема, че разноските следва да бъдат поети от Агенция за социално подпомагане.подпомагане

С оглед гореизложеното и на основание чл. 176 от АПК,Административен съд София-град, 74 състав,

РЕШИ:

ДОПЪЛВА Решение № 22144 от 04.11.2024г. по адм.д. № 5256 по описа на АССГ за 2024г., като:

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане да заплати на адв. Я. К. – САК,личен № [ЕГН], адвокатско възнаграждение в размер на 100/сто/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия:

